

Bezinning 171: Word arm 2 ¹

Lucas 16,19-31 = 26° zondag C-jaar

Het Woord

Jezus zei: ‘Er was eens een rijke man die gewoon was zich te kleden in purperen gewaden en fijn linnen en die dagelijks uitbundig feestvierde. Een bedelaar die Lazarus heette, lag voor de poort van zijn huis, overdekt met zweren. Hij hoopte zijn maag te vullen met wat er overschoot van de tafel van de rijke man; maar er kwamen alleen honden aanlopen, die zijn zweren likten. Op zekere dag stierf de bedelaar en hij werd door de engelen weggedragen om aan Abrahams hart te rusten. Ook de rijke stierf en werd begraven. Toen hij in het dodenrijk, waar hij hevig gekweld werd, zijn ogen opsloeg, zag hij in de verte Abraham met Lazarus aan zijn zijde. Hij riep: “Vader Abraham, heb medelijden met mij en stuur Lazarus naar me toe. Laat hem het topje van zijn vinger in water dompelen om mijn tong te verkoelen, want ik lijd pijn in deze vlammen.” Maar Abraham zei: “Kind, bedenk wel dat jij je deel van het goede al tijdens je leven hebt ontvangen, terwijl Lazarus niets dan ongeluk heeft gekend; nu vindt hij hier troost, maar lijd jij pijn. Bovendien ligt er een wijde kloof tussen ons en jullie, zodat wie van hier naar jullie wil gaan dat niet kan en ook niemand van jullie naar ons kan oversteken.” Toen zei de rijke man: “Dan smee ik u, vader, dat u hem naar het huis van mijn vader stuurt, want ik heb nog vijf broers. Hij kan hen dan waarschuwen, zodat ze niet net als ik in dit oord van martelingen terechtkomen!” Abraham zei: “Ze hebben Mozes en de profeten: laten ze naar hen luisteren!” De rijke man zei: “Nee, vader Abraham, maar als iemand van de doden naar hen toe komt, zullen ze tot inkeer komen.” Maar Abraham zei: “Als ze niet naar Mozes en de profeten luisteren, zullen ze zich ook niet laten overtuigen als er iemand uit de dood opstaat.”’

Een woord bij het Woord

In deze parabel met hevige wit-zwart-tekeningen lijkt het op het eerste zicht over het leven na de dood te gaan. Toch is dat niet de pointe van dit verhaal. De pointe wordt op het einde tweemaal herhaald: gelovigen moeten luisteren naar Mozes en de profeten. In verband met de armen is de tekst in Deuteronomium 15,7-11 essentieel. We lezen er dat we vrijgevig moeten zijn tegenover iedereen die in armoede leeft of er slecht aan toe is. Dat heeft de rijke niet gedaan. De poort is een door mensen opgebouwde kloof tussen rijk en arm.

En toch gaat deze pointe nóg dieper, of moeten we zeggen nog verder. De rijke gaat naar de Hades omdat hij rijk is, de arme Lazarus gaat naar de hemel omdat hij arm is en veel geleden heeft. De parabel blijkt een explicitering te zijn van wat Lucas in zijn grondwet, de zaligsprekingen, zegt: ‘Gelukkig jullie die arm zijn, want van jullie is het koninkrijk van God. Wee jullie die rijk zijn, jullie hebben je deel al gehad’ (Lucas 6,20b.24).

---

¹ Deze bezinning kwam tot stand vanuit de lectio divinagroep van de scholengemeenschap Houtland te Torhout. Met dank aan de zeven deelnemers die op 25 april 2013 te Torhout samenkwamen rond dit evangelie.

De boodschap 'word arm' is een zeer moeilijke opdracht. Moge hij ons onrustig maken zolang er mensen zijn die lijden onder armoede en ellende. De geschiedenis geeft ons alleszins monumentale voorbeelden: Jezus, Franciscus, Don Bosco, pater Damiaan...

Het Woord in mijn leven

Wat doe ik om de kloof rijk-arm te verkleinen, dicht bij mij, in de maatschappij en in de wereld?
Kan Jezus' boodschap binnen komen in mijn hoofd, hart, ziel en handelen? Hoe arm leef ik?

Bidden met het Woord

Heer Jezus Christus,
Gij zijt God bij ons,
levend tussen mensen.
Gij kiest als uitgangspunt
het leven van de armen.
Meer nog:
Gij zijt arm geworden.
Als arme spreekt Gij ons toe,
roept Gij ons op,
maakt Gij ons onrustig.
Blijf ons geweten vormen
tot het in ons handelen
vruchtbaar wordt voor velen.
Amen.

© Eric Haelvoet 2013